

POSTANOWIENIE

Dnia 22 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 marca 2010 r.,

skargi Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „I.(...)” Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 3 grudnia 2008 r., sygn. akt VI Cz (...)

wydanego w sprawie ze skargi Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „I.(...)”
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ż.

- Z. Z. - zajęcie udziałów w nieruchomości Przedsiębiorstwa Wielobranżowego „I.(...)”
Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T., dla której Sąd Rejonowy
Wydział Ksiąg Wieczystych w Z. prowadzi księgę wieczystą Kw (...), w ramach
postępowania KM (...)

przy uczestnictwie wierzyciela „E.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w
likwidacji z siedzibą w Z.

i dłużnika „B.(...)” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „I.(...)” spółka z o.o. z siedzibą w T. wniosło
skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu

Okręgowego w Z. z dnia 3 grudnia 2008 r. oddalającego jego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w Z. z dnia 16 września 2008 r. odrzucające jego skargę na czynność komornika polegającą na zajęciu udziałów skarżącego w określonej nieruchomości, w ramach postępowania egzekucyjnego prowadzonego w sprawie KM (...) przeciwko dłużnikowi B.(...) spółce z o.o. w T.

Sądy obu instancji stwierdziły, że skarga jest spóźniona, bowiem w wyniku prawomocnego przybicia i prawomocnego przysądzenia własności zajętych udziałów spółki B.(...) doszło do zakończenia egzekucji i umorzenia postępowania egzekucyjnego. Skarga na czynności komornika jest środkiem odwoławczym, który przysługuje tylko w toku trwającego postępowania egzekucyjnego. Po jego prawomocnym umorzeniu jest niedopuszczalna jako spóźniona i z tych przyczyn podlega odrzuceniu.

W skardze na niezgodność z prawem powyższego postanowienia Sądu drugiej instancji, wskazującej, jako naruszone przepisy: art. 7 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali oraz art. 998, 967, 969, 766, 825, 921, 378, 382, 397 § 2, 927, 942, 951, 973 § 4, 985 § 1 oraz 1004 - 1013 k.p.c. - skarżący stwierdził, że w wyniku wydania kwestionowanego postanowienia poniósł szkodę w wysokości 22 000 zł, bowiem taka jest wartość jego udziału w zajętej przez komornika nieruchomości, wynoszącego 1/100, który został bezprawnie sprzedany razem z całą nieruchomością za łączną kwotę 2.200.000 zł, choć egzekucja dotyczyła spółki B.(...) mającej w tej nieruchomości 99/100 udziałów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jednym z konstrukcyjnych wymagań skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie, że wydanie zaskarżonego orzeczenia wyrządziło skarżącemu szkodę. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy spełnienia tego wymagania zobowiązuje skarżącego nie tylko do wskazania rodzaju i rozmiaru szkody i czasu jej powstania lecz także do wykazania, że szkoda jest następstwem wydania zaskarżonego orzeczenia (por. między innymi orzeczenie z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16).

Skarżący okoliczności tej nie wykazał. Z jego twierdzeń w tym przedmiocie wynika, że szkodę wiąże z zajęciem przez komornika w toku egzekucji przeciwko dłużnikowi całej nieruchomości, w której dłużnik miał 99/100 a skarżący 1/100 udziałów oraz ze sprzedażą należących do niego udziałów w wyniku bezprawnie, jego zdaniem,

prowadzonej egzekucji z tych udziałów. Tymczasem konieczne jest wykazanie, że szkoda powstała na skutek wydania postanowienia Sądu Okręgowego oddalającego zażalenie na odrzucenie, jako spóźnionej, skargi na czynność komornika polegającą na zajęciu udziałów. Chodzi zatem o wykazanie związku przyczynowego między wydaniem tego orzeczenia a szkodą skarżącego polegającą na zbyciu w toku egzekucji jego udziałów o wartości 22 000 zł. Istnienia tego związku skarżący nie wykazał.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. odrzucił skargę.